

ٌتِحْفَةُ الْمَلُوكِ يَا نَصَائِحُ الْمَلُوكِ

در آداب و اخلاق و اندرز و نصایح کتابهای زیادی نوشته شده لیکن اغلب آنها خطی بوده و در گنجینه کتابخانه ها بلا استفاده و متروک مانده است احمدی از آنها اطلاعی ندارد کتاب تحفه‌الملوک نیز از آن کتابهای قدیمی پر ارزش می‌باشد که در سال ۱۳۹۷ شمسی به مت کتابخانه طهران از روی نسخه خطی موزه بریتانی لندن چاپ شده و مقدمه فاضلانهای بر آن نوشته شده یکی از بهترین کتب اخلاق و آداب است که در قرن هفتم یا کمی بعداز آن تألیف شده متأسفانه نام مؤلف کتاب و زمان تألیف آن درست معلوم نشده بنا بنگارش نویسنده مقدمه بین ربع اول قرن هفتم و ربع آخر قرن هشتم تألیف شده دلیل نویسنده مقدمه اینست که در صفحه ۱۱۲ تحفه‌الملوک مؤلف اشاره به پروردگار و هجوم تاتار بشهر دربند نموده و آنواقعه را در حدود سنه ۶۱۸ هجری نوشته بنا برین بعداز آن تاریخ تألیف شده و قبل از سنه ۷۶۱ می‌باشد بعلت آنکه تاریخ تحریر نسخه موزه بریتانی است که مأخذ کتابخانه طهران است پس ماین این دو تاریخ این کتاب تألیف شده بنام مؤلف درست کتاب اشاره‌ای نیست و در کتب تواریخ و اسامی کتب نیز باین نام و نشان کتابی بمنظور نرسید نویسنده مقدمه منحصر با وجود دونسخه از این کتاب اشاره نموده یکی در موزه بریتانی لندن که در سنه ۷۶۱ هجری کتابت شده و دیگری در کتابخانه دارالفنون لیدن بوده است و نوشته که از وجود بیش از دونسخه از آن خبر نداریم چون نگارنده سطور نسخه دیگری خطی از

آن کتاب دارم که عین همان کتاب است ولی بعضی مغایرت‌ها با آن کتاب دارد شرح آنرا بنظر قارئین محترم میرسانم نام این نسخه در اول کتاب (نصایح الملوك) مسطور است البته بعداً نوشته شده و با تحفة الملوك در بعضی قسمت‌ها در عبارات والفاظ فرق کلی دارد و بعضی مطالب در تحفة الملوك علاوه است چنین بنظر می‌آید که اصل نسخه نصایح الملوك است ولی بعد این و زمان بعضی مطالب علاوه کرده و نام آنرا تحفة الملوك گذاشته‌اند نصایح الملوك تاریخ تحریر ندارد لیکن از حیث خط و ربط و جنس کاغذ معلوم می‌شود که در همان زمان مؤلف یا کمی بعد از آن کتابت شده است خط آن درشت و خوانا است با سر لوح‌های الوان و در بعضی قسمت‌ها با آب طلا نوشته شده طول کتاب ۲۳ و عرض آن ۱۵ سانتی‌متر است هر صفحه ۱۱ سطر و کلیه ۱۵۸ صفحه است اول و آخر کتاب تمام است نقصی ندارد جزاً اینکه فاقد تاریخ تحریر است محتملاً در ترکیه نوشته شده و یا زمانی در تصرف شخصی بوده که در ترکیه ساکن بود زیرا که در پشت صفحه اول و آخر بعضی اشعار و مطالب ترکی نوشته شده که روی آنها کاغذ چسبانده‌اند و در روشنایی خوانده می‌شود در اول کتاب قبل از بسم الله الرحمن الرحيم این عبارت مسطور است که بعداً نوشته شده و خط آن غیر از خط متن کتاب است (کتاب نصایح الملوك که شیخ تاجی زاده ترجمه به فارسی کرده است از کتاب انبیاء العارفین) کتاب انبیاء العارفین و شیخ تاجی زاده معلوم نشد چه کتابی بوده و چه کسی است در تحفة الملوك چاپی صفحه ۱۲ و ۴۸۹ از کلیله و دمنه منظوم رود کی چند شعری هست ولی در نصایح الملوك آن اشعار نیست معلوم می‌شود که بعداً الحاق شده است همچنین قریب شش صفحه در حدود هفتاد سطر از سطرهای نصایح الملوك در تحفة الملوك از باب پانزدهم در حکایت کیخسرو و تخت او از قلم افتاده و کتاب ناقص است در نصایح الملوك تمام آن قسمت هست که در این مقاله نوشته می‌شود نسخه نصایح الملوك قدیمتر از نسخه موزه بریتانی و نسخه کتابخانه دارالفنون لیدن بنظر میرسد محض مزید اطلاع کتاب دوستان شرح نسخه نصایح الملوك و بعضی قسمت‌هایی که با تحفة الملوك مغایرت دارد

نوشته میشود از آقایان دانشمندان و محققین تمنا میشود هر کس نام صحیح این کتاب را که تحفه‌الملوک یا نصایح الملوك است با نام مؤلف و زمان تألیف اگر میداند تو سط نشریه‌دانشکده‌ادبیات تبریز بهنگارنده اطلاع دهد و چون حق طبع تحفه‌الملوک با کتابخانه طهران است بهتر است مجدداً طبع و نشر شود و قسمتی که در تحفه‌الملوک از قلم افتاده بر آن علاوه شود که یک کتاب بسیار مفید خواهد بود نگارنده هقدمه در تحفه‌الملوک نوشته (ما در طبع چیزی از املای قدیمی حفظ نکرده و همه را باملای معمولی کنونی تبدیل نمودیم مثل آنک و آنچ و چنانک و چندانک و بلک و بدانک را آنکه و آنچه و چنانکه و چندانکه و بلکه و بدانکه نوشتم) بنظر اینجا نباید میشود فیض و لازم بود عین عبارات و املای قدیمی خود کتاب را می‌نوشت تصرفات ولو یک حرف یا یک نقطه‌هم باشد در معرفی یک کتاب قدیمی کهنه جایز نیست قسمتی که در صفحه ۱۱۲ از قلم افتاده ولی در نصایح الملوك هست ذیلا نوشته میشود از صفحه ۱۴۸:

نصایح الملوك ذیل اشعاری که مطلع آن ایست.

سکندر همی گشت گرد جهان بروز وبشب سخت بسته میان

فقط شش بیت از آن اشعار نوشته شده و باقی از قلم افتاده از اینجا شروع

میشود:

مدار ای پسر گنجها را نهان نماندست با کس همی نیکدان

بذهنت قرین هستی و بیگمان که تازنده مانی همی جاودان

تو خواهی که مانی همی سالیان و لیکن نه بگذاردت جانستان

همینست امثال پیشینیان نیوش ای پسر تو بروشن روان

و گر پند نپذیری از بخرا دان باخر فرو مانی تا جاودان

و گر خیر کردی بیابی جنان بمافد ز تو نیک و بد نام دان

و گر لطف و عنقی نمودی نهان بعقبی دهندت چو سود و زیان

حکایت کی خسرو آورده‌اند که در آخر پادشاهی وی خبر برآمرا و وزرا و نواب

و حجاب او بر دند که سلیمان علیه السلام جلوس پادشاهی نشست چنانک وحوش و طیور و انس وجن و دیو و پری مطیع او بس نواب و حجاب نزدیک کیخسر و شدند و گفتند صاحب قران بدید آمده است که در هیچ عهد بدید نیامد چنانک باد نیز در حکم ویست که تخت پادشاهی وی را یکماهه راه را بیک شب میرساند و بین نص قرآنست (غدوها شهر و رواحها شهر) از آنجا که صایب فکر یافت شاه [۱] ایران مر زبان یونان فرمانده توانست اقتضا کند و بخرامد و بشرف نفس خود اقدام نماید بتنهید و تنهیت عذر خواهان و مبارک باد نبوت و پادشاهی با حمیت وی فرموده باشد مبادا که فاسدان و بدان و ناقلان دون صفتان بخلاف حال چیزی نهایند که پادشاهی را حسودان بسیار باشد و در میان گرد عداوت وزنگ کدورت روی نماید بس بطریق اولی اقدام نهائی پیش از آنک شاه را بطلب فرستند و بر طریق استهزا ترا بر در خویش خواند آن موجب خفت باشد نفس را ومحل حقارت را .

بس کیخسر و

روی بوزرا و خواص و حجاب کرد و گفت ما پیش [از] شما بفراست دانستیم که پادشاهی صاحب قران و بانوّت که در قرنها بسیار جون وی ولی عهدی بدید نیامده است به از آن نیست که پادشاهی ترک کنیم و بقار نفس بازمانیم که باوی بعد ادوات رفتن بیش نرود و بلک اگر کسی تمزد کند از امر وی آسیب رساند بس ای بزرگان دولت من هریک سرکار و احوال خود باشید تامن بصلاح و احوال خود مشغول شوم که بعد ازین پادشاهی و امارت عاریه سیر شده ام و هیچ داعیه نماند که پادشاهی بوجود سلیمان تمکین نیابد اولیتر آنک من که کیخسر و روحی در کشم و دست از جهان و پادشاهی بدارم و بنامن اس بمقام خالی فرود آرم تاهیج کسی را از جهت ما ایلی و آفته نرسد و سلیم و فارغ گیتی از من سپریده شود و بر شما وصیت باد از من که کیخسر و

که هیچ آفریده از اقارب و اباعد و خاص و عام از روی تعصّب و یا شفقت و وفاداری در پی من اقدام [نه] نمایند و الابصاعقه و آفات و بلا گرفتار شوند از خدای تعالی و اگر کسی از شما پندمن نپذیرد و در پی من آید از روی محبت و جان‌سپاری بیقین و تحقیق هلاک شود

پیش‌گیخسرو

روی از پادشاهی بر تافت و سر بجانب سریر^۱ نهاد و رفتن گرفت بعد از وصایا و نصایح بعضی از حواشی و خواص از روی شفقت و وفاداری در پی کیخسرو و روانه شدند و آن موسوم تا بستان بود بصنع باری تعالی بارش برف و دمه گرفت و همه هلاک شدند چنان که هیچ آفریده پی کیخسرو را نیافت و نداشتند که کجارت تا کیخسرو پسریر^۲ پیوست و مغاره بود در آنجا درشد و نابدید گشت و درهم آمد چون مدتی که سلیمان را پادشاهی با نقراض پیوست و زمانه دروی سپری شد از روی حکمت و کمال عظمت در مغاره هرسال گشوده شدی یکبار و آن چون عیدی و جشنی خلق عالم پیدا کرده بودند و بر اساس و ارکان پادشاهی آینین بسته شدی بعد از نهار شام جمله از مغاره بیرون آمدندی و در مغاره باز هسمط شدی بعد از زمانهای بسیار سال موسوم جشن رسیده بود از هر اطرافی خلق جمع شده بود از آن قوم سه‌نفر شیخ سروپای بر هنرهم در مغاره رفته بودند و در آن تخت خسروی متوجه و حیران مانده بطمع آنک شب در آید واز آن تخت چیزی بستانند در کنجی فرونشستند چون شب در آمد بیرون جستند و قصد تخت کردند و پایه تخت بشکستند و قصد بیرون [بردن]^۳ کردند بصنع باری تعالی در اینجا قسمت از قلم افتاده تمام می‌شود رجوع شود به تحفه الملوك صفحه ۱۱۲ (در مغاره هسمط شده بود الخ) چند سطری برای نمونه از تحفه الملوك چاپی و نصایح الملوك خطی مقابله هم دیگر نوشته می‌شود تا مغایرت‌هایی که مابین دو نسخه هست معلوم گردد.

- در صفحه ۹۷ تاریخ مختصر الدول تألیف ابن‌البری اشاره به سریر از طلا در باب الابواب در بند هست ولی با زمان کیخسرو و قصه نمیدهد.
- در تاریخ طبری و شاهنامه غایب شدن کیخسرو را نوشته‌اند ولی این سریر که کیخسرو بسریر پیوست و در آنجا نابدید گشت روشن نشد کجاست.

نصایح الملوك

کتاب نصایح الملوك که شیخ
تاجی زاده ترجمه بفارسی کرده است
از کتاب انبیاء العارفین
شکر و سپاس بی متنهای حضرت
آن خدای را که مستحق حمد و ثنا
وجوب وجود اوست و وجود جمله
ممکنات مستفاد از فیض وجود اوست
و ذات او عزّشانه از تغیر و تکثیر و
مشاکلت مکان و مناسبت زمان متنزه
است و از مشابهت اعراض و جواهر
مقابله احداق و ناظر مبرّا و مقدّسست
همه موجودات بقدرت و ارادت اوست و
هیچ چیز از احاطت و ادراک علم او
بیرون نیست (لایعزب عن علمه مثقال
ذرة فی الأرض ولا فی السماء وهو المطیف
الخییر) و صلوات بر محمد مصطفی که
نخبه موجودات و هادی سبل نجات است
و بر آل واصحاب او که مقتدای امت
و پیشوای اهل دین و ملت آن و سلم
تسلیماً کثیراً آغاز کتاب و این
مشتمل است بر پانزده باب
اصحاب او که مقتدای امت و پیشوای
اهل دین و ملت آن و باد آغاز کتاب و
این مشتمل است بر پانزده باب فهرست
ابواب .

تحفة الملوك

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين
شكرا و سپاس بی متنها حضرت آن
خدای را که مستحق حمد و ثنا و جوب
وجود اوست ذات او عزّشانه از تغیر
و تکثیر و مشاکلت مکان و مناسبت
زمان متنزه است و از مشابهت اعراض و
جواهر و مقابله احداق و بصائر و
ناظر مبرّا و مقدّسست هستی همه
موجودات بقدرت و ارادت اوست و
هیچ چیز از احاطت و ادراک علم او
بیرون نیست (لایعزب عن علمه مثقال
ذرة فی الأرض ولا فی السماء وهو المطیف
الخییر) و صلوات بر محمد مصطفی که
نخبه موجودات و هادی سبل نجات است
و بر آل واصحاب او که مقتدای امت
و پیشوای اهل دین و ملت آن و سلم
تسلیماً کثیراً آغاز کتاب و این
مشتمل است بر پانزده باب

نصایع الملوك

(صفحه ۵) (مهران) گفته است
 (صفحه ۶) (بهرام بن مهران) گوید
 (صفحه ۸) هر کسی رامعاونی
 هست و معاون جان خرد است و
 هر کسی را انبازی هست و انباز
 حکیمان خرد است

این شعر در نصایع الملوك نیست

(صفحه ۱۰) خصلت دوم عقل را
 بر هوای نفس چیره داشتن و حسن در
 مقصوره دریدی گفت (آفة العقل الهوی)
 یعنی آفت دین داری مقابعت است
 هر گاه که عقل بر هوای چیره شود
 بیشتر کارها که واقع گردد بر وفق
 شریعت و فرمان کودکار عز اممه
 و هر گاه هوا بر خرد چیره شود
 بمقابعت هوا دست بر اموال و حرم
 مسلمانان بتطاول دراز کند و بشومی
 آن ملک و دولت روی بزوای نهاد.

نحافة الملوك

(صفحه ۴) (مهران به) گفته است
 (صفحه ۴) (بهرام بن مهران) گوید
 (صفحه ۵) هر کسی رامعاونی هست
 و معاون جان خرد است و هر کسی را
 آرامشی هست و آرامش پرهیز کاران
 خرد است و هر کسی را انبازی هست
 و انباز حکیمان خرد است . شعر
 گمان بد مبر بر کس نکو بر
 حلیمی کن ز کمتر کس فرو بر

(صفحه ۶) خصلت دوم عقل
 بر هوای نفس چیره داشتن است و
 حسن در مقصوره دریدی گفته است
 (آفة العقل الهوی) یعنی آفت دین داری
 مقابعت است حکایت ملک روم از
 رسول ملک پارس پرسید که ما فاضل
 تریم یا ملک شما رسول جواب داد
 و گفت آن فاضل تر باشد که بر هوای
 نفس قادر تر بود و این معنی ارزیتیون
 اکبر که از مشاهیر حکماء یونان است
 سئوال کردند او نیز همین جواب
 داد و از فواید وی آنست که هر گاه

عقل بر هوا چیره شود بیشتر کارها
که واقع گردد بر وفق شریعت و
فرمان کرد کار بود و آن از جمله
امارات ثبات و دوام دولت بود و هر گاه
که هوا بر خرد چیره دارد بمتابع
هوا دست در اموال و حرم مسلمانان
دراز کنند و بشومی آن ملک و دولت
رو بزواں نهاد.

(صفحه ۱۱) خصلت چهارم تدبیر
کردن در کارهای است و رسول علیه السلام
والسلام میفرماید التدبیر نصف المعيشة
و هیچ عقلی بهتر از آن نیست که مدبر
کارها باشد.

(صفحه ۱۲) خصلت پنجم تجربه
کردن و با خداوندان تجربه مشورت
بردن و رسول ﷺ فرماید لاحکیم
الا ذو تجربه یعنی حقیقت کار نداند
الا که آزموده باشد و کیفیت آن
بدانستی و رسول علیه السلام
فرموده است لا مظاهره او ثقیل من-

(صفحه ۷) خصلت چهارم تدبیر
کردن اندر کارهای است و رسول علیه السلام
میفرماید التدبیر نصف المعيشة و میفرماید
لا عقل کاالتدبیر یعنی تدبیر کردن یا که
نیمه معيشتست و هیچ عقلی بهتر از آن
نیست که مدبر کارها باشد

(صفحه ۷) خصلت پنجم تجربه
کردن و با خداوندان تجربه مشورت
کردن و رسول علیه السلام میفرماید
لاحکیم الا ذو تجربه یعنی حقیقت
کار نداند الا آنکس که آزموده باشد
و کیفیت آن نداند و عرب مثل زده
است عليك یا اولی التجارب یعنی

المشاوره یعنی هیچ استظهاری بهتر از مشورت نیست.

بر تو باد با خداوندان تجربه مشورت بری و رسول علیه السلام فرموده است که که لامظا هر اوثق من المشاوره یعنی هیچ استظهاری بهتر از مشورت نیست و سندباد حکیم گوید هر چیزی را بخرد حاجتست و خرد را به آزمایش حاجتست واز فواید او آنست که تا کسی را در بیشتر افعال نیازمند بروی اعتماد نشاید کردن وايمن نشاید بودن که اپمنی از آزمایش توان یافتن.

این قبیل تفاوت‌ها و مغایرت‌ها در این دو کتاب بسیار است جهه عدم اطماب از بقیه آنها صرف نظر شد.

چنین معلوم می‌شود که نصایح الملوك نسخه‌اصلی مؤلف بوده بعد ابعضی مطالب علاوه کرده تحفه‌الملوك نام گذاشته‌اند در همه جای کتاب پ ج ۷ ب ج ۷ نوشته شده.